

Στο νησί της Αφροδίτης με ξέβγαλε και αυτό το κύμα
ταξιδιώτης δίχως ρίζες, δίχως πατρίδα
Ταξίδια πολλά, νέες εμπειρίες, γνώσης και καινούριες μορφές γνώρισα
Σειρήνες δυστυχώς δεν άκουσα
Ίσως να μην τραγουδούσαν τις μελωδίες τους στο πέρασμα μου, ίσως και να μην υπάρχουν
πια δεν υπάρχουν πια!...
Ποτέ Στο νησί της Αφροδίτης με ξέβγαλε και αυτό το κύμα
ταξιδιώτης δίχως ρίζες, δίχως πατρίδα
Ταξίδια πολλά, νέες εμπειρίες, γνώσης και καινούριες μορφές γνώρισα
Σειρήνες δυστυχώς δεν άκουσα
Ίσως να μην τραγουδούσαν τις μελωδίες τους στο πέρασμα μου, ίσως και να μην υπάρχουν
πια δεν υπάρχουν πια!...
Ποτέ δεν τις άκουσα

Και έτσι ταξίδευα ταξίδευα ατάραχος χωρίς προορισμό, χωρίς σκοπό

Εγώ Ιθάκη δεν γνώρισα ποτέ, δεν γνώρισα ποτέ την Ιθάκη μου
κουσα πολλά, συνταξιδιώτες μου, πειρατές
ακόμα και ο αέρας μου ψιθύριζε για την Ιθάκη

Μα ποτέ δεν κατάλαβα τι σημένει τι είναι για ποιόν είναι
και έτσι συνέχισα συνέχισα τα ατελείωτα ταξίδια μου
πέρασα μεγάλες φουρτούνες, μεγάλες δυσκολίες ώσπου έφτασα στο νησί της
Αφροδίτης στο νησί του έρωτα στο πιο αλλόκοτο νησί...

Η θάλασσα όμως πάλι με καλούσε
κάθε κομμάτι του σώματος μου ολοένα και την πλησίαζε
ώσπου αποφάσισα να σαλπάρω πάλι
αφίνοντας πίσω το πιο όμορφο νησί το πιο όμορφο νησί που δεν ήταν η Ιθάκη μου.

Ίσως να είναι αλήθεια, ίσως να έχει δίκαιο η θάλασσα
δεν υπάρχει Ιθάκη, όχι πια τουλάχιστον

Κάποιος έμαθα την είχε βρεί κάποτε είχε περάσει πολλά αλλά την βρήκε στο
τέλος μάλλον στάθηκε τυχερός μάλλον γνώριζε ποια είναι η Ιθάκη

~~~~ [σχολιασμός και γνώμες για την ποίηση του στέφανου λουκόπουλου](#) ~~~~
